

СЕРГЕЙ ЕСЕНИН

СИРАЧЕ

Превод от руски: Борис Младенов-Young, 2011

chitanka.info

*Маша, кръгла сиракиня
с мащеха живее зла.
Тя момичето измъчва,
кара ѝ се без вина.*

*И доведената щерка
с Маша лошо се държи;
плаче Маша тихомълком
скришом ронейки сълзи.*

*С дръзки думи не отвърща
и тормоза им търпи,
а сестрицата отбива
кандидатите момци.*

*Злата мащеха отнела
Машиния нов сукман,
ходи Маша, поглед свела
пред момчетата от свян.*

*Ходи в стари дрехи с кръпки
от износен евтин плат,
а гердани по сестра ѝ
с обеци дрънчат, лъщят.*

*Маша нов сукман ушила
от парчета плат сама
и забрадила със синя
кърпа своята глава.*

*Иска ѝ се да отиде
в църква с новия сукман;
плахо мащехата моли
да ѝ подари гердан.*

Ала тя с нескрита злоба
„Вън!“ — ѝ креснала, така
че молбата ѝ замряла
на сирашките уста.

Маша горко заридала!
Где да иде? Сам-сама?
В гробището? Гробът майчин
не ще наиде под снега.

Вън фъртуната, полето
бе покрила с бял саван;
пътят с трапища дълбоки
цял бе от снега застлан.

На верандата се спряла
с болка в своята немощ,
а край нея вие вятър,
а наоколо е нощ.

Плаче Маша, дъх стаила
в ъгъл свита на студа
и подсмърчайки с ръкава
бърше мокри бузки тя.

Плаче Маша. Застудява,
дядо Мразко се гневи,
а от милите очички
капят бисерни сълзи.

Месец иззад тъмен облак
с ярка светлина изгрял.
Гледа тя — на пода леден
някой перли разпилял.

И от ненадейно щастие
там приклепнала сама,

*и с ръце от студ сковани
перлите събира тя.*

*Машенка резето дръпва
и врата отваря в миг
а от преспа сняг към нея
тича беловлас старик.*

*„Ей, красавице, почакай!
В този сняг и зимен мраз,
на верандата, тук нейде,
перли съм забравил аз.“*

*Маша със тревога скрита
му отправя поглед плах
и запъвайки се, рекла
„Аз в престилка ги събрах.“*

*От престилката свенливо,
скривайки лице с ръка,
перлите на пода леден
тя изсипала сама.*

*„Спри, дете, не ги изсипвай! —
благо старецът мълви —
тези перлени гердани
са за теб, вземи ги ти!“*

*Маша радостно се смее
с бяло румени страни,
а старикът мил до нея
с нежни думи я теши:*

*„О, дете, видях, видях аз,
колко сълзи ти проля
и как мащехата злобна
те изгони от дома.*

*А сестра ти със злорадство,
вкъщи решейки коси,
се надсмиваше над тебе
и над твоите беди.*

*На верандата ти плака,
а навред бе студ и мраз,
твоите сълзи превърнах
за награда в перли аз.*

*Зарад тебе, рожбо мила,
зарад твоя живот клет,
майката и дъщерята
замразих с дъх хладен в лед.*

*Ето моята награда
за потоците сълзи...
Аз, нали добър съм, Маша,
Дядо Мраз съм аз, нали?“*

*И изчезнал той безследно.
Перлите прибрала тя,
постояла вън, накрая
се прибрала у дома.*

*Сутринта на гроба рано
тя разровила снега;
по туй време кралска свита
за сватосване дошла.*

*Кралят заповед им връчил:
вред по цялата страна
да вървят и му намерят
хубавица за жена.*

Скоро Машенка видяли,

*заговорили я те;
тя на мъртвите решила
храна първо да даде.*

*И направила тих помен,
стихнала моминска жал.
С Маша, кръгло сираче
кралят руски се венчал!*

С. Есенин — 1914 г.

Превод от руски — 2011 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.